

Bilag III.

De samvirkende Detailhandlerforeninger
i Danmark.

København, den 4. August 1917.

Til Rigsdagen!

Medens man i de Kredse, som repræsenteres af undertegnede De samvirkende Detailhandlerforeninger i Danmark, med Glæde hilser en Aktieselskabslovgivning, idet vort Samfund ved Ordensregler og Krav om Tilstedeværelse af en reel økonomisk Basis ved Oprettelsen af Forretninger i Selskabsform formentlig vil blive befriet for de værste Vildskud paa Næringsloven og skabe mere Tillid i Forretningens Handel og Vandel, findes der i Lovforslag Nr. 127 (Landstingets Lovforslag Nr. 34) som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 21. Juni 1917 en Bestemmelse, som efter vor Mening vil ophæve en væsentlig Del af de ved en Lovgivning som den omhandlede tilstræbte Fordele.

Vi sigter herved til, at der efter ovennævnte Lovforslag vil skabes Muligheder for, at Selskaber, som ikke kan tilfredsstille de i Lovforslaget opstillede minimale Fordringer og derfor i Overensstemmelse med Forslagets § 59 skal opløses, alligevel i Henhold til samme Forslags § 1, 2det Stykke, kan opstaa som en ny, men langt fra bedre Fugl Phønix.

Det har jo efter de hidtil herskende Forhold, navnlig i Købstæder, Stationsbyer og andre Byer med købstadlignende Bebyggelse, været saaledes, at en Mand paa Ruinerne af en falleret Forretning har kunnet fortsætte sine — ofte illoyale og usømmelige — Forretningsprincipper under Aktieselskabs Form, hvorhos der i stor Stil ved Oprettelsen af saakaldte Familie-Aktieselskaber er sket en Omgaaelse af Næringslovens § 34, ligesom enkelte Grossistforretninger har set sig i Stand til ved Oprettelse af ganske smaa Aktieselskaber at etablere et Udal af Udsalg i samme Kommune.

Naar nu Lovforslaget borttrykker den paagældende Kræftskade ved at paabyde, at „Familie-Aktieselskaber“ eller „Udsalgs-Aktieselskaber“ skal enten konsolideres og omkonstrueres i Overensstemmelse med Lovens Fordringer eller opløses og afmeldes til Firmaregistret, vil alle disse nødlidende Smaaselskaber spejde efter en legitim Form, hvorunder de kan fortsætte deres, om man saa sige, illegitime Virksomhed. Efter vor Mening er da Forholdet det, at selve Lovforslagets § 1, 2det Stykke, aabner for de paagældende den ønskede Mulighed, idet Loven ikke finder Anvendelse paa de der omhandlede Selskaber, og for hvert nu eksisterende „Proforma-Aktieselskab“, der opløses, vil der opstaa „Proforma-Andelsselskaber“, respektive „Familie-Andelsselskaber“, kun stiftede i det Øjemed at opretholde et enkelt Familienmedlems Butikshandel eller Udsalg. Et saadant Andelsselskab kan jo ved at lade Bestyrelsen løse Næringsbevis drive almindelig Butikshandel og sælge til alle og enhver, og en saa let Adgang til at lave Smaa-Andelsselskaber vil formentlig endog virke mere uheldigt end Smaa-Aktieselskaber, idet Følgen bliver, at medens Leverandørerne til Aktieselskaberne hidtil har været vagtsomme overfor „Familie- eller Proforma-Aktieselskaber“ og afholdt sig fra Kreditgivning, idet Leverandørerne ofte har maattet betale en ubegrundet Tillid, vil derimod et „Proforma- eller Familie-Andelsselskab“ kunne nyde en ret ubegrænset Kredit — paa Andelshavernes eller Brugsforeningsmedlemmernes Bekostning. Enhver ved jo, hvor let en Kunde kan blive Medlem af en Brugsforening, og hvor ubetænksomt det købende Publikum ofte er, idet det i Regelen kun tænker paa den erhvervede Vare og dennes Pris og ikke paa Medlemsansvaret.